

npiere Overveielse. Posten føres nu med Jernbanen til Syderup Station, og derfra gaar den med Nykjøbing Posten over Sneringe til Svinninge, ligger der om Natten, og først den næste Dag omdeles den. Det Hensigtsmæssigste vilde formentlig være, at den afgit ved Omdeling fra Mørke Station til Byerne nord fra denne Station, og da vilde en Række af Byer faae Posten et helt Døgn før. Det er dette Spørgsmaal, som jeg er bemyndiget til paa Udvalgets Begne at henstille til den ærede Ministers velvillige Overveielse. Angaaende de Bemærkninger, der ere faldne om de stillede Vndringsforslag, kan jeg fatte mig kort, idet der i alt Væsenligt, saavidt det forekommer mig, er Overensstemmelse mellem Ministeren og Udvalget. Med Hensyn til Forslagene under Nr. 11 og 12 maa jeg antage, da den ærede Minister ikke udtalte sig mod min Motivering af Forslagene, at han heller ikke har Noget at indvende mod den, og at Bevillingerne, som den ærede Minister her faar, ville blive anvendte i Genhold dertil. Med Hensyn til Forslagene under Nr. 13, som det glæder mig, at den ærede Minister har kunnet modtage, skal jeg bemærke, at den Betragtning, som blev fremsat af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerløv) og det ærede Medlem for Lemvig (Aberg), ganske vist deles af en Del af Udvalgets Medlemmer, nemlig at saadanne Bevillinger i Reglen helst maatte anvendes til vedkommende Mand selv. Seg skal ikke negte, at man meget ofte finder de Mænd, der staa paa samme Side i Udvalget som Ordføreren, af den samme Ansuelse med Hensyn til saadanne Spørgsmaal, den nemlig, at naar man har en bestemt Mand, som man har Lillid til, vil man hellere bevilge et vist Beløb til hans Uddannelse eller til et bestemt Diemed, end man bevilger Beløbet til Anvendelse af Andre. Men naar man her er gaaet bort fra denne Regel, kommer det af, at her foreligger et Andragende fra en Bestyrelse, til hvilken Mørtallet har endnu større Lillid end til den enkelte Mand, og som man efter hele dens opofrende Virksomhed for Fremme af forskjellige Landbosforhold formener særlig at fortjene her at faae den i Forslaget antydede Lillid og Opmuntring. Idet der da ogsaa fra Mørtallets Side i dette Forslag ligger en Henvisning til Haabet om, at det skal lykkes Foreningen at naae det i Andragendet antydede Forsmaal, ligger der ikke i Mørtallets Tilrædelse af dette Forslag nogen væsenlig Indvending mod de Ansuelser, som ellers ere fremsatte af ærede Medlemmer, men kun at der fra Mørtallets Side er en særlig god Grund til i dette Tilfælde at gjøre en Undtagelse. Da det ærede Medlem fra Falster har taget sit Forslag tilbage, og der, som jeg før nævnte, er opnaaet Samstemning fra de forskjellige Ansuelser angaaende dette, hvilken Samstemning er udtrykt i dette Vndringsforslag, skal jeg ikke berøre det nærmere. Med Hensyn til Forholdet

ved Esbjerg Havn har den ærede Minister uforbeholdent, saavidt jeg forstod ham, tiltraadt den ene af Udvalgets Betingelser, nemlig den, at Arbeidet ikke maatte begyndes, hvis det endelige Overflag ikke holdt sig til omtrent det samme Beløb, som her er kalkuleret. Med Hensyn til det andet Punkt en klar Redegjørelse mellem de gamle, Entreprenører og de nye, eller de gamle Arbeider og de nye Arbeider, da har jeg opfattet den meget ærede Indenrigsminister saaledes, at han er fuldt enig med Udvalget i, at det er nødvendigt, at en saadan Redegjørelse finder Sted, inden Arbeidet paabegyndes. I den Henseende har den meget ærede Ministers Udvikling altsaa kun kunnet bestyrke Udvalget i at stille dette Krav. Der foreligger imidlertid en Vanskelighed, som den ærede Minister fremsatte, og som jeg meget beklager ikke har været gjort til Gjenstand for Forhandling i Udvalget. Denne Esbjerg Sag har en meget lang Historie, og Rigsdagen og da navnlig Folkethinget har her lidt mange Stuffer med Hensyn til disse Arbeiders Fremme. Man er derfor bleven, hvilket er meget naturligt, meget omsindtilt, ligeoverfor dette Forhold. Nu kommer der her et nyt Spørgsmaal ind, nemlig Afspindelsen med de gamle Entreprenører, en Afgjørelse med den saaledes, at det Hele hører op for dem, saaledes at Staten endelig fuldender Arbeidet. Det er meget naturligt, at ved at høre dette siger baade den Eine og den Anden: Nu have vi ventet paa dette Arbeides Udførelse i 6 Aar, og nu skulde det sluttes paa den Maade. Vi havde glædet os ved, at man i flere Aar fastholdt Lededæmningen i dens oprindelig foreslaaede Form og Udstrækning; nu opdager man i Aar i Anmærkningerne, at man for nogen Tid siden — ikke under den nuværende Indenrigsminister, saavidt jeg forstaar det, — er indgaaet paa en Kontrakt om at skjære et Stykke af Lededæmningen til Fordele for andre Arbeider, og nu kommer dertil, at vi skulde overtage det øvrige Arbeide og bygge Resten af den astumpede Lededæmning. Seg kan godt forstaa, at det er Noget, som det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lauer) og flere ærede Medlemmer have fundet betænkeligt, og maasse ogsaa flere af Udvalgets Medlemmer ville finde det meget betænkeligt. Der kommer fremdeles dertil den Betragtning, som ogsaa det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds omtalte, at Multibestemmelserne mulig ville falde bort med det Samme, og man har ogsaa i Aar taget Forbehold om at komme tilbage til dette Spørgsmaal og tage under Overveielse med den meget ærede Minister, hvorledes Forholdet skulde stilles med Hensyn til Multibestemmelser lige over for Entreprenøren. Den ærede Indenrigsminister kan altsaa se, at der er megen Vanskelighed med Hensyn til det Spørgsmaal, her foreligger. Seg har ikke noget Mandat til at tale paa Udvalgets Begne, men jeg skal imidlertid, da det er sidste Behandling, her fore-